

РЕШЕНИЕ

№ 645

гр. София, 07.02.2014 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 25 състав,
в публично заседание на 27.01.2014 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Боряна Петкова

при участието на секретаря Мая Миланова, като разгледа дело номер **4261** по описа за **2013** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 – чл.178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на Й. И. С. от [населено място], [община], област Б., срещу УВЕДОМИТЕЛНО ПИСМО изх. №02-010-6500/1113 от 01.03.2013г. на изпълнителния директор на Държавен фонд земеделие (ДФЗ) за извършена оторизация и изплатено финансово подпомагане по реда на Наредба №2/21.02.2011г. за специалните изисквания за участие в одобрените схеми за национални доплащания и за специфично подпомагане (Наредба №2/2011г.).

Жалбоподателят претендира за недействителност на оспорвания акт, В ЧАСТТА за удържаните суми в размер на 11760 (единадесет хиляди седемстотин и шестдесет) лева по Схемата за национални доплащания за говеда и/ или биволи, необвързана с производството (СНДЖ1) и 5460 (пет хиляди четиристотин и шестдесет) лева по Схемата за национални доплащания за крави и бозаещи телета, обвързана с производството (СНДК), посочени в Таблица 2 – Извършени плащания (в лева), неразделна част от процесното Уведомително писмо. Поддържа, че в оспорваната му част, актът страда от съществен порок във формата, тъй на практика не са посочени фактическите и правни основания за приспадане на посочените суми от оторизираната субсидия. Счита, че не става ясно на кое от алтернативно изброените под таблицата основания е извършено прихващането. Твърди също, че в случая не е налице нито едно от тези основания, тъй като няма санкции от предходни периоди или недължимо оторизирани суми, за които е издаден Акт за установяване на публично държавно

вземане (АУПДВ) и няма изискуеми задължения по други схеми и мерки, администрирани от ДФЗ. Моли съда да отмени Уведомително писмо изх. №02-010-6500/1113 от 01.03.2013г., В ОСПОРВАНАТА ЧАСТ. Не претендира за разноси.

Ответникът – изпълнителен директор на ДЪРЖАВЕН ФОНД ЗЕМЕДЕЛИЕ, (ДФЗ), оспорва жалбата. Чрез процесуалния си представител поддържа, че административният акт не страда от пороците, посочени в жалбата и моли съда да я остави без уважение.

Съдът, след като обсъди доводите на страните и събраните писмени доказателства, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Жалбата е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА.

Насочена е срещу индивидуален административен акт по смисъла на чл.21 АПК, с който пряко и непосредствено се засягат права и законни интереси на жалбоподателя и който по силата на чл.120 от Конституцията на РБългария подлежи на съдебен контрол за законосъобразност.

Подадена е от активно легитимирано лице – адресат на акта и в преклузивния срок за оспорване, установен в чл.149, ал.1 АПК. Видно от приетото по делото известие за доставяне №70236209 оспорваното Уведомително писмо е било връчено на жалбоподателя на 13.03.2013г. по реда на чл.46, ал.2 ГПК. Жалбата е подадена по пощата на 27.03.2013г., което обстоятелство се установява с представения пощенски плик с клеймо от посочената дата.

Разгледана по същество жалбата е ОСНОВАТЕЛНА, по следните доводи:

Жалбоподателят е земеделски стопанин по смисъла на §1, т.23 от Допълнителните разпоредби на Закона за подпомагане на земеделските производители (ДР ЗПЗП). В това си качество, на 28.05.2012г. Й. С. е подал Заявление за подпомагане по схемите и мерките за директни плащания за 2012г., включително по Схемата за национални доплащания за говеда и/ или биволи, необвързана с производството и по Схемата за национални доплащания за крави и бозаещи телета, обвързана с производството.

С процесното писмо от 01.03.2013г. жалбоподателят е уведомен за оторизирана субсидия за 2012г. по одобрените схеми за национални доплащания и специфично подпомагане за глава животно, в размер на 22260 (двадесет и две хиляди двеста и шестдесет) лева. В Таблица №2, неразделна част от оспорвания акт, освен оторизираната сума са посочени размерът на удържаните суми: ОБЩО 17220 лева по СНДЖ1 и СНДК, и размерът на реално изплатената на земеделския стопанин субсидия – 5040 (пет хиляди и четиридесет) лева. Под таблицата е указано, че колоната „Удържана сума” отразява приспаднати от оторизираната субсидия суми, в резултат на санкции от предходни периоди или недължимо оторизирани суми, за които е издаден Акт за установяване на публично държавно вземане (АУПДВ), или приспаднати суми от изискуеми задължения по други схеми и мерки, администрирани от ДФЗ.

Настоящият решаващ състав приема, че процесното Уведомително писмо, в оспорваната му част за удържаната сума от 17220 лева, е постановено при пълна липса на мотиви, тъй като в него не са посочени фактическите и правните основания за издаването му. От акта по никакъв начин не може да се направи извод на кое от трите самостоятелни основания, изброени под Таблица №2 е извършено прихващането: а) дали поради наложени санкции от предходни периоди; б) поради

недължимо оторизирани суми или в) поради наличие на изискуеми задължения по други схеми и мерки, администрирани от ДФЗ. В оспорваното Уведомителното писмо липсват каквито и да е данни за това налагани ли са на Й. С. санкции от предходни периоди, с какъв акт, влязъл ли е той в сила, респективно подлежи ли на предварително изпълнение и на какво основание; има ли жалбоподателят изискуеми задължения към ДФЗ, в какъв размер са тези задължения, кога са възникнали, по кои конкретни схеми и мерки са и кога са станали изискуеми; оторизирани ли са на С. суми за които в последствие е установено, че са недължимо платени с влязъл в сила АУПДВ.

Неизлагането на мотиви е съществен порок на акта и всякога е основание за неговата отмяна, тъй като не дава възможност на страните за защита и пречатства правилното упражняване на съдебния контрол за законосъобразност.

Съгласно Тълкувателно решение (ТР) №16/31.03.1975г. на Общото събрание на гражданската колегия на Върховния съд (ОСГК на ВС) не е необходимо издаването на административния акт да съвпада по време с излагането на съображенията, по които административният орган е стигнал до едното или другото разрешение. Възможно е мотивите да предхождат издаването на акта и да се съдържат в друг документ, съставен с оглед предстоящото издаване на административния акт или да бъдат изложени допълнително, когато с това се постигат целите, които законодателят е преследвал с изискването за мотивиране. Такива според ТР №16/1975г. са случаите, когато мотивите са изложени в съобщението, с което се уведомяват страните за издаването или за отказа да бъде издаден исканият административен акт, та даже и в съпроводителното писмо, с което жалбата се изпраща за разглеждане на по-горния административен орган. Основание за това решение на ОСГК е обстоятелството, че допълнителното излагане на мотивите позволява на страните своевременно да се запознаят със съображенията, по които е издаден актът, и да организират защитата си срещу него. Недопустимо е обаче, мотивите да бъдат посочени едва при съдебното обжалване, доколкото страната е била напълно лишена от възможността да разбере причините, довели до постановяване на конкретното решение и съответно да организира адекватно защитата си, а за съда е невъзможно да извърши съдебен контрол за законосъобразност.

В процесния случай мотиви на акта не се съдържат в предхождащи документи, нито са изложени в уведомлението до жалбоподателя или в съпроводително писмо до горестоящия административен орган, доколкото актът не е бил оспорен по административен ред. Едва в придружителното към административната преписка писмо от 15.01.2014г. и след изрични указания на съда, ответникът е изложил доводи, че процесните суми са удържани по силата на Уведомително писмо №02-010-6500/13861 от 21.07.2012г. за извършена оторизация и изплатено финансово подпомагане по схемите и мерките за директни плащания за 2011г. Посочено е, че с цитирания административен акт на жалбоподателя С. са били наложени санкции за бъдещ период в размер на 18087.16 лева по Схемата за единно плащане на площ (СЕПП) и 16921.19 лева по Схемата за плащания за природни ограничения на земеделски стопани в планинските райони (НР1).

Макар съдът да не приема придружителното писмо от 15.01.2014г. като мотиви на оспорвания акт по смисъла на чл.59, ал.2, т.4 АПК и ТР №16/1975г., намира, че за пълнота на изложението и за процесуална икономия следва да отбележи следното:

Съгласно приложимата норма на чл.58 от Регламент (ЕО) №1122/2009 на Комисията,

ако по отношение на група култури площта, декларирана за целите на каквито и да било схеми за помощи, свързани с площи, превишава площта, определена в съответствие с чл.57, помощта се изчислява на основата на определената площ, намалена с два пъти установената разлика, ако тази разлика е повече от 3% или от 2 ха., но не повече от 20% от определената площ. Ако разликата е по-голяма от 20% от определената площ не се отпуска помощ, свързана с площи, за въпросната група култури. Ако разликата е по-голяма от 50%, земеделският производител бива изключен отново от получаване на помощ до сума, равна на сумата, отговаряща на разликата между декларираната площ и площта, определена в съответствие с чл.57 от Регламента, която се прихваща в съответствие с чл.5б от Регламент (ЕО) №885/2006 на Комисията. Разпоредбата на чл.5б „Начин на възстановяване” постановява, че държавите - членки уреждат всички неуредени задължения на бенефициера, установени в съответствие с националното законодателство, като ги прихващат от бъдещите плащания, които предстои да бъдат извършени от страна на разплащателната агенция, натоварена с възстановяването на дължимите суми, към същия бенефициер.

Доколкото чл.5б от Регламент (ЕО) №885/2006 не предвижда специален ред за извършване на прихващането следва да се приеме, че то се осъществява при условията на националното законодателство.

В българското законодателство институтът на прихващането (компенсация) е уреден в Закона за задълженията и договорите (ЗЗД), чл.103 – чл.105. Чрез прихващането се извършва взаимно погасяване на две насрещни задължения до размера на по-малкото от тях. Предпоставките за компенсация са установени в чл.103, ал.1 ЗЗД. Съгласно тази норма вземанията трябва да бъдат насрещни и еднородни, изискуеми и ликвидни – установени по основание и размер.

В случая не се оспорва и е установено със събраните писмени доказателства, че Уведомително писмо №02-010-6500/13861 от 21.07.2012г., което евентуално е послужило като основание за извършеното прихващане, е било оспорено по съдебен ред във връзка с което пред Административен съд София – град (АССГ) е образувано адм. дело №8774/2012г. С Решение №3754/03.06.2013г. съдът е ИЗМЕНИЛ Уведомително писмо №02-010-6500/13861 от 21.07.2012г., В ЧАСТТА му с която на жалбоподателя С. са наложени санкции за бъдещ период, като: 1) НАМАЛЯВА санкцията по СЕПП от 18087.16 лева на 7574.12 лева и 2) НАМАЛЯВА санкцията по НР1 от 16921.19 лева на 4628.93 лева (или ОБЩО 12203.05 лева). Освен това адм. дело №8774/2012г. не е приключило с влязъл в сила съдебен акт, тъй като след обжалване на решението на първостепенния съд е образувано адм. дело №10845 по описа на Върховния административен съд за 2013г. От изложеното следва извод, че вземането на ДФЗ от наложената на жалбоподателя санкция за бъдещ период не е ликвидно и изискуемо и следователно с него не може да бъде извършена законна компенсация.

Тези доводи за материална незаконосъобразност на процесния административен акт, в оспорваната му част, са само под условието, че именно санкцията в размер на 18087.16 лева по СЕПП и и 16921.19 лева по НР1 (или ОБЩО 35008.35 лева), наложена с Уведомително писмо №02-010-6500/13861 от 21.07.2012г. е мотивирало ответника да извърши прихващането, предмет на оспорването.

На следващо място съдът приема, че извършеното прихващане от оторизираната субсидия по същество представлява предварително изпълнение на административния

акт - Уведомително писмо №02-010-6500/13861 от 21.07.2012г. за извършена оторизация и изплатено финансово подпомагане по схемите и мерките за директни плащания за 2011г., който не е влязъл в сила и по принцип не е изпълнително основание по смисъла на чл.268, т.1 АПК. Съгласно изричната норма на чл.90, ал.1 АПК административните актове не се изпълняват, преди да са изтекли сроковете за тяхното оспорване, а при подадена жалба или протест - до решаването на спора от съответния орган. В ал.2 на чл.90 изчерпателно са изброени случаите в които актът подлежи на предварително изпълнение: 1) по искане на всички заинтересовани страни; 2) когато законът или изрично разпореждане на органа – издател на акта, предвиждат предварително изпълнение. С разпоредбата на чл.166, ал.1 АПК отново императивно е установено, че оспорването спира изпълнението на административния акт. Съгласно чл.167, ал.1 АПК при всяко положение на делото по искане на страна съдът може да допусне предварително изпълнение на административния акт при условията, при които то може да бъде допуснато от административния орган.

В настоящия случай не е налице нито една от хипотезите на АПК които предвиждат възможност за предварително изпълнение на административния акт, какъвто е Уведомително писмо №02-010-6500/13861 от 21.07.2012г. Опора за такова не се намира и в разпоредбата на чл.5б от Регламент (ЕО) №885/2006 на Комисията, която определя начинът по който се уреждат всички неуредени задължения на бенефициера, но не предвижда това да става чрез предварително изпълнение на задължение, което не е установено по основание и размер.

По изложените доводи съдът приема, че Уведомително писмо изх. №02-010-6500/1113 от 01.03.2013г., В ЧАСТТА за удържаните суми в размер ОБЩО на 17220 лева по СНДЖ1 и СНДК, е незаконосъобразен административен акт и като такъв следва да бъде отменено.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2 АПК, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, ВТОРО ОТДЕЛЕНИЕ, 25-и състав

РЕШИ

ОТМЕНЯ УВЕДОМИТЕЛНО ПИСМО изх. №02-010-6500/1113 от 01.03.2013г. за извършена оторизация и изплатено финансово подпомагане по реда на Наредба №2/21.02.2011г. за специалните изисквания за участие в одобрените схеми за национални доплащания и за специфично подпомагане, издадено от изпълнителния директор на Държавен фонд земеделие, В ЧАСТТА за удържаната сума в размер на 11760 (единадесет хиляди седемстотин и шестдесет) лева по Схемата за национални доплащания за говеда и/ или биволи, необвързана с производството и 5460 (пет хиляди четиристотин и шестдесет) лева по Схемата за национални доплащания за крави и бозаещи телета, обвързана с производството, отразени в Таблица 2 – Извършени плащания (в лева).

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд на РБългария, в 14 дневен срок от съобщаването му на страните.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ

Боряна Петкова